

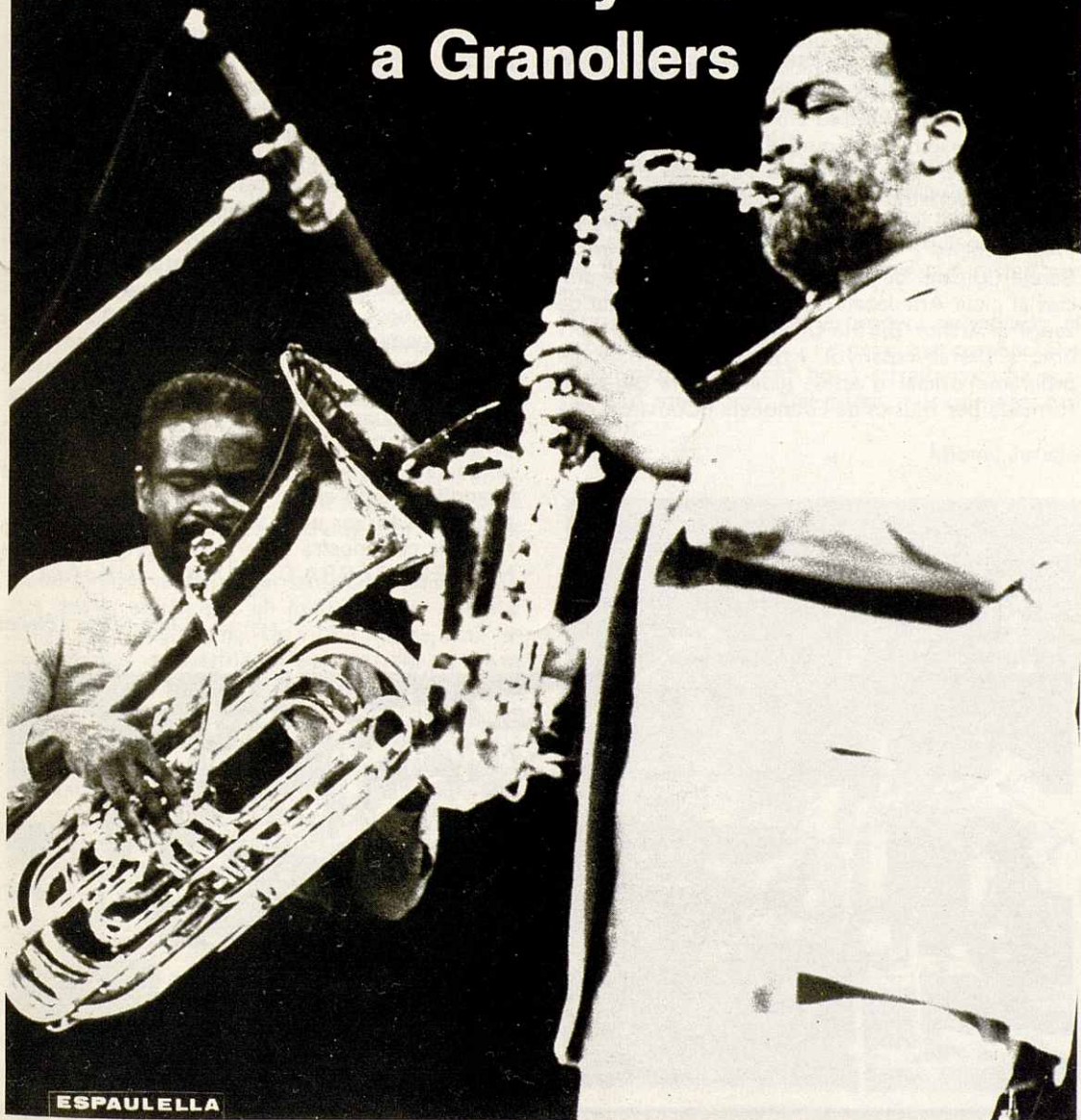
Núm. 23
Maig - Juny 1986

Edita: Jazz Club Granollers

JAZZ CLUB GRANOLLERS

1986·1987 IV Centenari de la Porxada 1986

Black Arthur Blythe a Granollers

ESPAULELLA

Jazz a la Fira i Festes de l'Ascensió 1986

La Fira i Festes de l'Ascensió d'enguany ja han acabat i és hora de fer un repàs a l'activitat dins d'aquestes entranyables festes. Si fèssim un balanç exhaustiu del mateix ens podríem preguntar, i sempre vist des d'un prisma d'aficionat al jazz, perquè aquesta música que a tots ens agrada, no se l'hi dona més importància i més propagació. Però ens tenim que conformar amb el que ens ofereixen, ja que si mireu enrera, i no parlo de fa temps, podríem veure que en qualsevol programa de festes de l'Ascensió o de Festa Major, no hi havia cap activitat ni cap Concert de Jazz. Doncs si ho mirem amb bons ulls i valorem l'esforç de l'Ajuntament i altres entitats culturals com el Cercle Cultural de la Caixa de Pensions. Que gràcies al cicle Ara Jazz-4 tinguérem oportunitat de veure a Arthur Blythe Orquestra, en un concert únic a l'estat espanyol, i que formava part del programa oficial d'actes. Igualment la Big-band formada per músics de Granollers i Comarca, que

sota la direcció de Joan Ramon Berruezo, portaren a terme un concert a la Plaça de la Porxada, que fou inolvidable, ja que hi retrobarem a vells músics de Jazz, ara retirats en molta poca activitat, com l'amic Vicens Vacca, o a Bonaventura García. I de més joves, que poden ser dignes continuadors d'aquesta tradicional afició granollerina pel Jazz, com a Joan Ramon o Miquel Argila, Josep Ma. Roger, Ramon Mora o Armand Parellada. Valia la pena que entre tots animéssim a Joan Ramon i a tota aquesta gent que estimen el Jazz, a que aquesta Big Band que han muntat, la sàpiguen continuar i millorar, i entre ells, nosaltres, com a **Jazz Club Granollers**, el Cercle Cultural de la Caixa i molt principalment l'**Ajuntament de Granollers**, amb el seu suport econòmic i moral, poguéssim tornar a dir aquell eslogan tan característic de casa nostra i ara tan enyorat de "GRANOLLERS, TERRA DE MUSICS" (DE JAZZ).

Lluís Sitjes i Planas

FOTO: ESPAVALLERA

Black Arthur Blythe:

La negror com a avantguarda

Arthur Blythe Orchestra al Centre Cultural. Dissabte 10 de maig de 1986.

Arthur Blythe, saxo alt. Abdul Wadud, violoncel. Bob Stewart, tuba. Bobby Battle, bateria.

Sempre és d'agrair cloure un bon dinar amb unes postres suculentes i apetitoses. Aquest any La Caixa ens ha tancat el seu cicle **Ara jazz...** amb una veritable llaminadura, amb un concert d'aquells que s'arxivien al raconet del cervell destinat als bons records i que, de tant en tant, un es complau en recordar-ho. Es tractava de la **Arthur Blythe Orchestra**, que aplega a quatre dels improvisadors més interessants de l'actualitat novaioquesa.

Black Arthur Blythe i els seus companys, homes de lluites racials i reivindicacions socials, d'investigacions i troballes musicals, van portar a Granollers tota l'empenta i la força de gairebé cent anys d'història del jazz i el que, a priori, es presentava com el concert més innovador i important de tota la temporada, va ser-ho de veritat. La paraula jazz va recobrar moltes de les seves essències ancestrals i autèntiques transmudades en negres sonoritats de 1986 i un públic eminentment jove, que curiosament no havia acudit a concerts anteriors de proposta menys arriscada, va deixar-se emportar per l'embriaguesa d'una oferta musical senzillament fascinant.

Black Arthur va començar sense concessions amb tres temes, escrits per ell mateix, a on el ritme prenia el protagonisme. Un ritme intens, amb reminiscències de desfilades pels carrers de Nova Orleans, i pel damunt els quatre músics teixint una trama perfectament encadenada d'essències lliures **post-Ornette-Colemanianes**, una mescla impactant. Posteriorment el ritme va deixar pas a composicions més experimentals, que van permetre a Abdul Wadud demostrar que la seva reputació com a millor violoncel·lista del jazz actual ha estat guanyada a pols i és totalment merescuda; Wadud va saber ajuntar poesia profunda i lírica amb un atac poderós i contundent, tant amb l'arquet com en pizzicato, arrencant del seu instrument sonoritats salvatges i poètiques. La seva presència hauria justificat ja tot el concert esdevenint un dels més importants de tot l'any a Catalunya, però també hi eren Black Arthur Blythe, Bobby Battle i Bob Stewart que amb la seva tuba

va demostrar que un instrument, per paquidèrmic que sembli, swinga quan el seu intèrpret swinga; Stewart va ser capaç de aclaparar-nos amb el seu feeling i lleugeresa i deixar-nos sorpresos quan trepitjava els seus pedals d'efectes. Bobby Battle va demostrar una gran seguretat; va treure profit de totes i cadascuna de les parts de la seva bateria amb les baquetes, amb les escobretes i fins i tot amb les mans nues. I pel davant de tots tres, la presència de Black Arthur organitzant, dirigint, controlant i carregant els seus solos de metralla explosiva capaç de fer esclatar cada frase musical en mil colors diferents.

Què més cal afegir? Què ens recordarem per un bon temps d'aquest californià corpulent i de tots els seus amics? Sens dubte que ho farem, perquè hi ha concerts que passen i altres que queden i el de Black Arthur Blythe és dels que resten per molt de temps.

Ara només cal esperar la propera temporada, el proper cicle **Ara jazz...**, i esperar que comenci i es desenvolupi amb tant bona estrella com ha acabat el d'aquest any. Cal mirar, musicalment, cap el futur.

Miquel Jurado

Benny David Goodman

Benjamí David Goodman va néixer a Xicago el 30 de maig del 1909. Moria el dia 13 de juny del 1986 a Nova York, per tant, als 77 anys d'edat. Músic de professió. Clarinetista, Compositor, Director d'Orquestra...

De petit ja mostrà inclinació per la música. Molt aviat donà proves de la predisposició natural que tenia com a intèrpret, i ben aviat demostrà el seu virtuosisme amb el Clarinet.

Aquest virtuosisme fou aprofitat per a aplicar-lo al Jazz.

A Benny, l'apodaren "El Rei del Swing".

I aquí començaren les picabaralles.

Cert que Benny es feu popular amb un programa de Ràdio —setmanal i en directe—, emissió que es donava en connexió simultània de costa a costa dels USA, el que li va proporcionar una gran popularitat. Si a més hi afegim el poder de la propaganda, ben aviat serà fàcil de comprendre que el seu nom, fos conegut arreu.

I és clar, també els qui per un radicalisme mal entès —la seva pell era blanca— intentaren postergar-lo.

És possible que ell hi ajudés. No perdem de vista, que estic referint-me a la dècada 1925/1935, i encara, en aquells temps, a USA hi havien empentes pel que fa a la supremacia del color. Tingué qüestions amb Louis Armstrong...

Pero en canvi, fou el primer que formà grups mixtes. De blancs i negres.

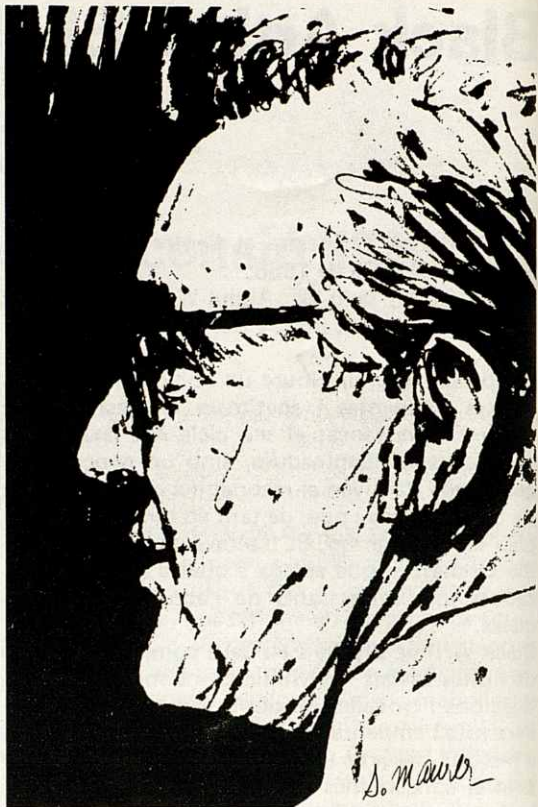
Primer amb Trio, després Quartet, més tard Sextet... amb noms com Teddy Wilson, Gene Krupa, Lionel Hampton, Charlie Christian, Cootie Williams...

Actuà al Carnegie Hall el 1938, on per primera vegada hi entrava el Jazz. I moltes, i moltes coses més. 77 anys donen per bastant...

A Benny Goodman, inclús el varen titllar de que el so del seu instrument no era prou agradable. Hugues Panassié, l'home a qui els aficionats europeus tenim de retre homenatge perpetu per la seva labor en pro del Jazz, n'és una mica, no m'atreveixo a dir del tot, el causant, a Europa, que es tingués aquest criteri. Per Panassié, l'únic músic blanc que feia Jazz, era en Milton "Mezz" Mezzrow. Punt de vista amb el que no hi estic d'acord.

Per aquesta regla de tres, tindríem d'excloure, sense anar més lluny, a Jack Teagarden, "Muggsy" Spanier, "Tete" Montoliu, Niels Henning Orsted Pedersen i tot un inacabable etc.

Personalment, degut a les lectures dels anys 40 —Goodman ja estava de tornada de la gloriosa època del Swing— vaig imbuir-me de les idees dels seus contra.

El cert és, que hi havia una cosa que no m'acabava de lligar. El que deien, i que en aquells moments semblava que no tenia discussió, i per contra, el Swing tant d'ell, com de la Big Band. Qui segueixi mantenint que Goodman no tenia Swing li aconsello que vagi a l'otorrino. O té cera a les orelles, o és sord del tot, o el que és més greu: encara no sap que és Jazz.

No pretenc amb tot això, posar a Goodman com a primer entre els primers. Seria absurd.

En l'àmbit del seu instrument, Barney Bigard, Edmon Hall i una rècula molt llarga, com a jazzmen purs, l'avantatjaven.

Però, Benny Goodman rodejat tota la seva vida de músics negres, arranjadors com els germans Horace i Fletcher Henderson, cantants com Billie Holiday, la pianista Mary Lou Williams, etc. etc. tenia d'assimilar, es tenia de contagiar, poc o molt, del virus del Jazz.

I peso jo, —i com més temps passa, més— que aquest clarinetista va aportar el seu cabàs d'arena al formigó amb quin es va anar pujant l'edifici del Jazz.

Si teniu ocasió, escolteu les seves gravacions. Gaudireu de Swing, i altrament serà l'oportunitat de dedicar uns moments a la memòria del músic desaparegut.

Pere Crusellas i Solsona

Big Band del Vallès a la Porxada

La brillant actuació de la Big Band del Vallès dirigida per en Joan Ramón, va alegrar la Plaça de la Porxada el matí del diumenge dia 11 de maig del 1986.

Fotografies: Pere Espauella

JAZZ^{XXI}ALDIA

DONOSTIA - SAN SEBASTIAN - UZTAILAK 23-27 JULIO 1986

XXI FESTIVAL DE JAZZ DE S. SEBASTIAN

Don Cherry: Nu; Miles Davis; George Benson; Donostiako Jazzaldia All Stars (Jimmy Owens, Slide Hampton, Jimmy Haeth, Hilton Ruiz, Percy Heath & Jimmy Cobb); Mihel Portal Unit; Vienna Art Orchestra; McCoy Tyner Trio amb Freddie Hubbard, Joe Henderson & Woody Shaw.

GR2C86

Miles Davis més Mahavishnu Orchestra; George Benson; Al Jarreau més Special Guest.

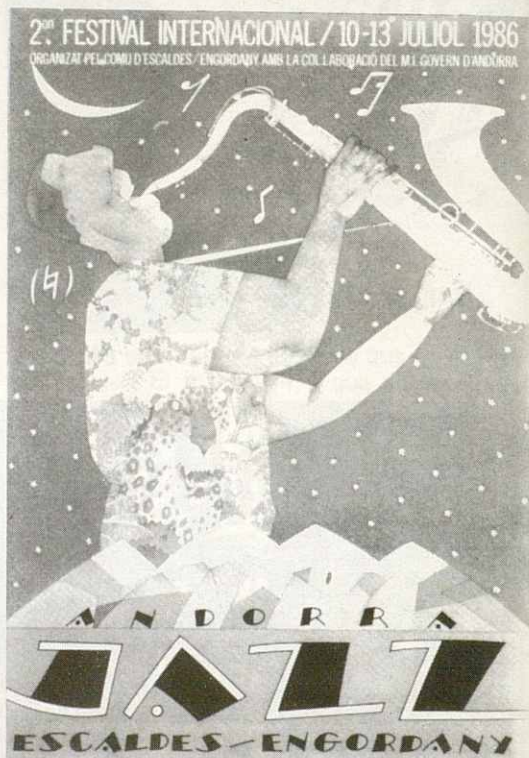
X FESTIVAL DE JAZZ DE VITORIA

Tania Maria Trio, Josef Zawinul presenta a Weather Update; Pat Metheny Trio, Stanley Turrentine All Stars; Carmen McRae Trio

JAZZ A MONTAUBAN - JAM 86

Oliver Jackson, George Wein, Buddy Tate, Guy Lafitte, Pierre Boyer, Clark Terry, Jazz Odyssey, Scott Hamilton, Middle Seven, Fox Troc, Norris Turney, etc.

II FESTIVAL INTERNACIONAL DE JAZZ A ANDORRA

Donato Marot Trio més Dave Schmitter; Larry Coryell, Emily Remler Duo; McCoy Tyner Trio més Freddie Hubbard més Joe Henderson; Kardinalerne; Don Pullen Trio; Paquito D'Rivera Quinte; Quintet D'Egara; Johnny Griffin, Tete Montoliu, Percy Heath i Jimmy Cobb; Pat Metheny Trio; New York All Stars; Spyro Gyra.

Discografia

La casa discogràfica BLACK & BLUE, S.A. del carrer Aribau, 304, 1er, 2a. de Barcelona 08006, ens ha comunicat que han importat en exclusiva per tot l'Estat Espanyol, el prestigiós segell independent Francès "Black & Blue", un dels més antics i renombrats d'Europa dins del món del disc del jazz. Per la seva qualitat considerem interessant la publicació d'aquesta nota, així com una relació de totes les gravacions que hi podeu trobar.

De interessar quelcom dels títols corresponents, ho podeu sol·licitar al vostre proveïdor habitual o directament contra-reembols a l'esmentada casa i a les senyes més amunt especificades. El preu és de 1.150 pessetes, i la comanda mínima ha d'ésser de 5 discs.

Serie "Black & Blue" - Jazz:

- 33.148 - Monty ALENXANDER/So What!
- 33.175 - Arnett COBB/Jumpi'n at the woodside
- 33.162 - Bill COLEMAN/Really I do
- 33.303 - Will Bill DAVIS - Eddie "Lockjaw" DAVIS/Live at Chateaufeuf
- 33.145 - Bill DOGGETT/Midnight Slows 8
- 33.076 - Stéphane GRAPPELLI-Slam STEWART /Steff & Slam
- 33.151 - Oliver JACKSON - Irvin STOKES/Broadway
- 33.167 - Illinois JACQUET/God bless my solo
- 33.135 - Illinois JACQUET - Hank JONES/Midnight Slows 9
- 33.168 - Hank JONES/Bluessette
- 33.181 - Guy LAFITTE - Wild Bill DAVIS/Three men on a beat
- 33.106 - Guy LAFITTE - Arnett COBB/Live at Chateaufeuf
- 33.166 - Red RICHARDS/What a wonderful world
- 33.165 - Jimmy SLIDE-Baby LAURENCE/Four dancing masters

Serie "Black & Blue" - Blues:

- 33.524 - Luther ALLISON/Love my papa
- 33.554 - Lonnie BROOKS/Sweet home, sweet Chicago
- 33.555 - Big Bill BROONZY/Black brown & whit
- 33.550 - Gatemouth BROWN/Okie Dokie Stomp
- 33.561 - Gatemouth BROWN/More Stuff
- 33.587 - Johnny COPELAND/The Texas Twister
- 33.556 - Jimmy DAWKINS/Tribute to Orange
- 33.553 - John Lee HOOKER/Get back home
- 33.540 - J.B. HUTTO/Slidesinger

- 33.519 - Luther JOHNSON/Luther's blues
- 33.526 - John LITTLEJOHN/Sweet Little angel
- 33.520 - Pinetop PERKINS/Pinetop is just top
- 33.588 - Phillip WALKER/Tough as I wanna be

Serie "AHEAD":

- 33.753 - Roland HANNA/Impressions
- 33.754 - Sonny STITT/Back to my own home town

Serie "STRATA EAST":

- 33.784 - Stanley COWELL/Arkestral Stream
- 33.780 - The HEATH brothers/Nothin'one
- 33.782 - Charlie ROUSE/Two is one
- 33.783 - Charles TOLLIVER Big Band/Impact

Serie "STRING":

- 33.853 - Abdullah Ibrahim (Dollar BRAND)/Duke Memories
- 33.850 - Larry CORYELL/Bolero
- 33.852 - Hank JONES - Stephane GRAPPELLI /London Meeting

Serie "MUSE":

- 5216 - Kenny BURRELL/Live at the Village Vanguard
- 5258 - Jon HENDRICKS/Love
- 900.321 - Hank JONES/Iron Redux
- 5160 - Woody SHAW/Iron Man
- 5244 - Cedar WALTON/The maestro

Publicació
Mensual

**JAZZ CLUB
GRANOLLERS**

Hi col·laboren:

Pere Crusellas i Solsona, Esteve Colomer i Brossa "JOINT", Amador Garrell i Soto, Lluís Sitjes i Planas, Jaume Sararols, Alfredo Papo, Josep Vadell i Milà, Jordi Vall i Escriu, Santiago Guix i Quincoces, Jaume Segarra i Farres, Nestor R. Ortiz Oderigo i Max Seligmann (Corresponsals de Buenos Aires-Argentina), Bob Andersen (Corresponsal de Dinamarca)

Fotografia: Pere Espauella i Bufia

Imprimeix: Gràfiques Garrell - Granollers

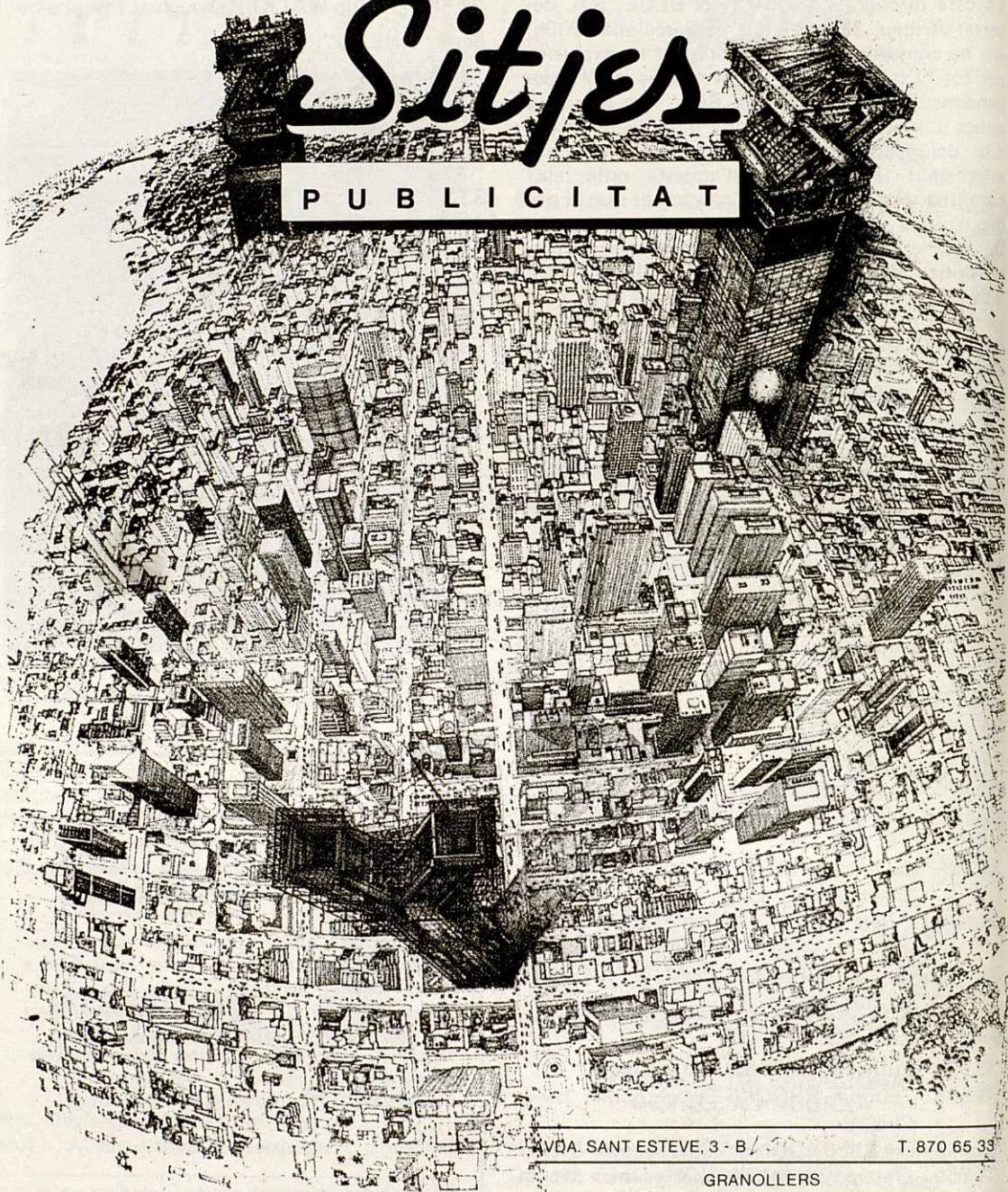
Publicitat: Sitjes

Dipòsit legal: B-2472-1984

Domicili social: Ricomà, 72 - Tel. 870 06 99

Sitjes

PUBLICITAT

AVDA. SANT ESTEVE, 3 - B /

T. 870 65 33

GRANOLLERS